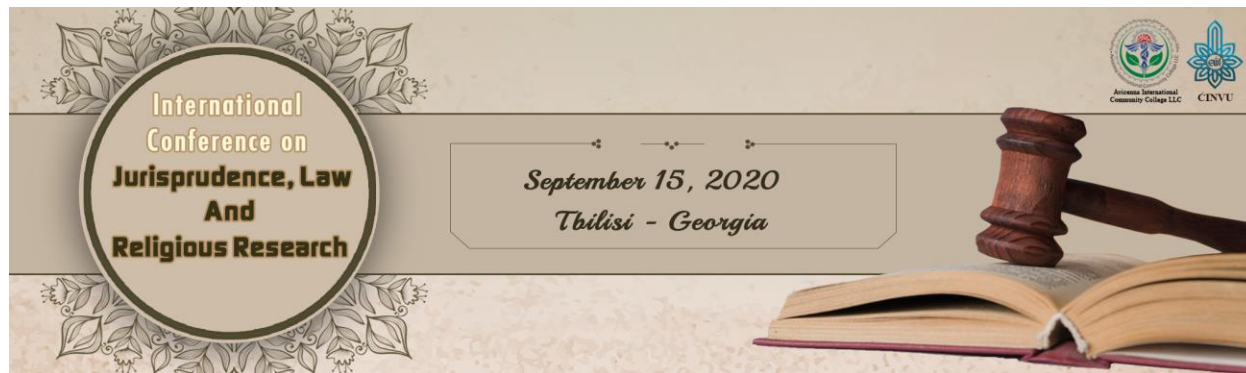

بررسی فرمول انتخاباتی رای بدیل در انتخابات ریاست جمهوری

داود محبی انجدانی^۱، فریده همتی نژاد^۲

۱- استادیار گروه حقوق عمومی، دانشکده حقوق دانشگاه قم

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق عمومی دانشگاه قم (نویسنده مسئول)

چکیده

نظام انتخاباتی قواعد فنی برای انتخاب داوطلبان به عنوان نماینده در یک انتخابات می باشد. در این پژوهش با روش توصیفی و تحلیلی با تشریح انواع نظام های انتخاباتی، نظام انتخابات ریاست جمهوری ایران و الگوهای جایگزین مورد بررسی قرار می گیرد. در حال حاضر برخی از آسیب ها در نظام انتخابات ریاست جمهوری وجود دارد، به طور خاص با توجه به این که فرمول انتخاباتی حاکم بر این انتخابات از اکثریت دو دوری تبعیت می کند و برنده انتخابات ریاست جمهوری کسی است که حائز اکثریت مطلق آراء گردد و اگر موفق به کسب نصاب مذکور نشود آن گاه انتخابات به دور دوم کشیده می شود و از طرفی انتخابات دور دوم برخی معایب کلیدی از جمله کاهش مشارکت رای دهندگان و بالارفتن هزینه ها و تشریفات انتخابات را در پی دارد؛ بنابراین رئیس جمهور که نماد ریاست کشور در مجامع بین المللی است اگر نتواند در دور اول اکثریت مطلق آراء را کسب نماید و در دور دوم با یک اکثریت نسبی صاحب این منصب شود مشروعیت کمتری خواهد داشت. با عنایت به این معایب گفته می شود باید سازوکاری مناسب برای نظام انتخابات ریاست جمهوری ایران تعییه گردد که به نظر می رسد استفاده از فرمول رای دهی رای بدیل گزینه مناسبی برای این امر می باشد زیرا فرمول مزبور در عین این که معایب دور دوم را زایل نموده، باعث می شود که رئیس جمهور در همان دور اول، اکثریت مطلق آراء را کسب نماید. **کلیدواژگان:** انتخابات، نظام انتخاباتی، ریاست جمهوری، اکثریت دو دوری، نظام رای بدیل